

Norsk Lovtidende.

Udgiven efter offentlig foranstaltning

ifølge lov af 1ste april 1876.

No. 34

Udgivet 28de august.

1906

Kongelig resolution

14 aug.

af 14de august.

1. I henhold til lov angaaende saltvandsfisket i Finmarkens amt af 3die august 1897 § 18 bestemmes, at det ved kgl. resol. af 3die januar 1902 fastsatte forbud mod brug af garn til fangst af sei inden Kistrand herred, Finmarkens amt, skal gjælde i tiden fra og med 1ste juli til og med 15de august.
2. Nærværende resolution træder i kraft straks.

Kongelig resolution

14 aug.

af 14de august.

1. I medhold af lov angaaende fiskerier i Nordland og Tromsø amter af 3die august 1897 § 15 bestemmes, at det ved kgl. resol. af 28de juni 1902 fastsatte forbud mod at benytte garn til fangst af sei inden forskellige herreder inden Tromsø amt forandres derhen, at forbudet, forsaavidt angaar samtlige seigrunde og seiklakker inden Sørfjorden herred, indtil videre skal gjælde i tiden fra og med 1ste juni til og med 20de september.
2. Nærværende resolution træder i kraft straks.

25 aug.

Kongelig kundgjørelse

om, at byen Trebizond (Trapezunt) i Lilleasien indtil videre skal ansees smittet af den orientalske pest.

Vi Haakon, Norges konge, gjør vitterligt:

I henhold til § 2 i lov om kwarantænevæsenet af 12te juli 1848 kundgjøres herved, at byen Trebizond (Trapezunt) i Lilleasien skal indtil videre ansees smittet af den orientalske pest, og bliver de i ovennævnte lov og i plakat af 13de oktober 1900 indeholdte bestemmelser med hensyn til kwarantæne m. v. i anledning af pest straks at bringe i anvendelse.

Hvorefter alle vedkommende sig har at rette.

Givet paa Kristiania slot den 25de august 1906.

Under Vor haand og rigets segl.

Haakon.

(L. S.)

Chr. Michelsen.

Hesselberg.

25 aug.

Kongelig resolution

af 25de august,

hvorved følgende »instruktion for gesandtskaberne« bifaldes:

Kapitel 1.**Tjenestemænd ved gesandtskaberne.****§ 1.**

Gesandt, legationsraad, legationssekretær og attaché udnævnes og afskediges af kongen.

§ 2.

Betingelserne for fast ansættelse i diplomatisk embede skal være de samme som for ansættelse i lønnet konsulatembede.

For at udnævnes til legationsraad eller legationssekretær bør vedkommende som regel have gjort tjeneste i udenrigsdepartementet.

§ 3.

Til gesandtskaberne kan knyttes faste kancellister, der ansættes af udenrigsministeren.

§ 4.

25 aug.

Udenrigsministeren kan for et tidsrum af høist et aar beordre sekretær i departementet eller fastlønnet vicekonsul eller konsulatsekretær til midlertidig tjeneste i legationssekretærstilling. Under tjenestegjøringen oppebæres, hvor ikke særskilte omstændigheder foreligger, hele lønnen mod afstaaelse af egen løn.

Ligeledes kan ministeren for høist et aar beordre legationssekretær til at forestaa lønnet vicekonsul-, konsul- eller general-konsulpost eller post i departementet af bureauxchefs grad.

Hvor ikke særegne forhold foreligger, oppebæres hele lønnen mod afstaaelse af egen løn.

Kapitel 2.

Gesandtskabernes opgaver.

§ 5.

Det paahviler gesandtskab at beskytte Norges og norske undersaaters interesser i den udstrækning, hvori det fremmede lands lov og internationale ret hjemler gesandtskabets indgriben. Gesandtskabet bør paase, at norske undersaatere ikke forholdes de dem tilkommende traktatmæssige, folkeretslige eller lovhjemlede rettigheder. Det bør ogsaa i andre henseender bistaa norsk undersaat med sin mellemkomst, forsaavidt gesandtskabet i henhold til sin stilling har anledning til at befatte sig med sagen.

§ 6.

Det paahviler gesandtskab aarvaagent at følge det fremmede lands politiske, økonomiske og sociale udvikling, særlig paa omraader, hvor udviklingen vilde kunne tilgodegjøres i Norge eller for Norges eller norske undersaaters interesser, i hvilke tilfælde beretning bliver at afgive, ledsaget af vedkommende trykte dokumenter. Herhen hører blandt andet:

Løsningen af internationale retsspørgsmaal, voldgiftstraktater og voldgiftskjendelser, fredstankens udvikling, statsformens udvikling, forbedringer i administration og retsvæsen,

det økonomiske og sociale lovgivningsarbejde, offentlige arbejder.

§ 7.

Det paahviler gesandtskab nøie at sætte sig ind i Norges og det fremmede lands gjensidige økonomiske interesser (gjen-sidig handel og søfart) samt at have sin opmærksomhed henvendt paa og at indberette om de faktorer, der kan have indflydelse paa disse interesser, saasom toldpolitik, traktater,

25 aug. næringsveienes og kommunikationernes udvikling, arbejderbevægelser og økonomiske sammenslutninger.

Gesandtskab er forpligtet til i den udstrækning, som bestemmes af kongen, at overtage et generalkonsulats embedsgjerning og har forøvrigt at rette sig efter de regler for gesandtskabsposters ordning og forretningernes art og omfang, som til enhver tid maatte gives af statsmyndighederne.

Gesandtskab bør i ethvert tilfælde have for øie at træde i saa nært samarbejde som muligt med de i landet ansatte konsulater. For tilvejebringelse af materiale og oplysninger kan gesandtskabet kræve medvirkning af de i landet ansatte norske konsulter.

§ 8.

Det paahviler gesandtskab aarlig, inden udgangen af februar maaned, til udenrigsministeren at indsende beretning om sin virksomhed det sidstforløbne aar. Beretningen ledsages af fortegnelse over statens inventar og bøger.

Kapitel 3.

Gesandtskabskontoret.

§ 9.

Ved hvert gesandtskab skal der findes et bekvemt beliggende og tilstrækkelig rummeligt kancellilokale, som skal holdes aabent en bestemt tid paa dagen, ikke under 2 timer.

§ 10.

Gesandtskabets arkiv ordnes efter en af udenrigsministeren fastsat plan, og de til én sag hørende dokumenter indbindes i kronologisk orden.

§ 11.

Ved hvert gesandtskab skal føres følgende registre og bøger:

- a) register for indkommende og afgaaende ekspeditioner,
- b) et navnerregister og et sagregister,
- c) bog for indførelse af pas i numerfølge,
- d) bog for indførelse af legalisationer og bevidnelser i numerfølge,
- e) nationalitetsmatrikel, forsaavidt saadan skal føres ved gesandtskabet,
- f) bog for indførelse af besøg, aflagte paa gesandtskabet i embedsanliggender,
- g) fortegnelse over norske ordener uddelte i vedkommende land,
- h) fortegnelse over statens indbo og bøger.

25 aug.

§ 12.

Gesandtskab maa ikke benytte pas, blanketter, signet eller stempel af anden model end af udenrigsministeren bestemt. Papirforraad bør saavidt mulig skaffes fra Norge.

Kapitel 4.

Tjenestefrihed.

§ 13.

Gesandt kan af kongen erholde 2 à 3 maaneders tjenestefrihed aarlig mod af sin løn at afstaa 7 kroner pr. dag til stedfortræderen, saafremt denne er chargé d'affaires. Bevilges paa grund af særegne omstændigheder tjenestefrihed for længere tid, bestemmes yderligere afdrag fra lønnen.

Med samtykke af udenrigsministeren kan gesandt med behold af gesandtskabets ledelse i et tidsrum af høist en maaned hvert aar opholde sig udenfor hovedstaden i det land, hvor han er ansat. Paa grund af særegne forhold kan tiden udstrækkes indtil 2 maaneder.

§ 14.

Legationsraad, legationssekretær, attaché og kancellist kan af udenrigsministeren aarlig erholde $1\frac{1}{2}$ à 2 maaneders tjenestefrihed, i hvilken tid anden ved gesandtskabet ansat embeds- eller tjenestemand pligter at overtage hans arbejde uden særskilt godtgørelse. Findes ingen anden ansat, drager gesandtskabschefen selv omsorg for arbejdets udførelse, medmindre særegne omstændigheder gjør udsendelse af stedfortræder nødvendig.

Opstaar paa grund af særegne omstændigheder spørgsmaal om længere tjenestefrihed, afgjøres spørgsmaalet herom samt om vikar og dennes aflønning af kongen.

§ 15.

Har diplomatisk embeds- eller tjenestemand i ét eller flere aar ikke nydt tjenestefrihed, kan han undtagelsesvis bevilges en længere tjenestefrihed end den, som aarlig tilkommer ham.

Kapitel 5.

Aflønning og godtgørelser.

§ 16.

Diplomatisk embeds- og tjenestemands løn udbetales:

- a) ved udnævnelse, ansættelse eller forflytning fra og med udnævnelses-, ansættelses- eller forflytningsdagen eller, hvis

25 aug.

lønnen ikke er ledig, fra og med den dag, den bliver ledig, alt under forudsætning af, at vedkommende embeds- eller tjenestemand senest inden 8 dage, efterat løn kan oppebæres, tiltræder reisen til embedet eller tjenesten. Kan reisen først tiltrædes senere, bestemmer kongen nærmere om lønnens udbetaling;

- b) ved midlertidig tjeneste fra og med dagen, da tjenesten tiltrædes.

§ 17.

Diplomatisk embeds- eller tjenstemands løn ophører:

- a) ved afsked eller død to uger efter dagen for afskeden eller dødsfaldet;
- b) ved midlertidig tjeneste fra og med dagen efter tjenestens ophør samt ved forflytning eller avancement fra og med dagen, da den nye løn begynder at løbe.

§ 18.

Chargé d'affaires, der under ministers tjenestefrihed forestaar gesandtskab, skal, foruden sin løn, oppebære et tillæg af 7 kroner pr. dag i de første 3 maaneder, og derefter yderligere et tillæg, der bestemmes af kongen.

Under vakance bestemmes lønnen og godtgjørelse for leie af kancelli af kongen særskilt for hver gang.

§ 19.

Erholder diplomatisk embeds- eller tjenestemand særskilt opdrag, bestemmes samtidig nærmere om vikar og lønningsforhold.

§ 20.

Lønnet gesandt erholder, forsaavidt stortinget dertil har givet bevilgning, ved første gangs udnævnelse ekviperingspenge med et beløb af høist kr. 15 000,00. Ved efterfølgende forflytninger erholder han under samme forudsætning ekviperingspenge med et beløb af høist kr. 10 000,00 for hver gang.

Gesandt, som udnævnes til embede i hjemlandet, erholder flytningsgodtgjørelse og om fornødent efter bestemmelse af kongen godtgjørelse for tab paa husleie.

§ 21.

Godtgjørelse for reiseomkostninger udbetales:

Ved gesandtskabschefes embedsreiser,

Ved særskilte opdrag,

Ved midlertidig tjeneste, samt
Ved forflytning og hjemkaldelse af attaché.

25 aug.

§ 22.

Godtgjørelsen omfatter:

Udgifter for befordring af person og reisegods samt udgifter for underhold. Disse sidste beregnes for gesandt med kr. 25,00 pr. dag i det land, hvor han bor, og kr. 35,00 udenfor; for øvrige diplomatiske embeds- og tjenestemænd med kr. 20,00 i det land, hvor vedkommende bor, og kr. 30,00 udenfor; dog beregnes godtgjørelsen udenfor Europa aldrig lavere end kr. 30,00 pr. dag.

Ved midlertidig tjeneste og attachéers reiser tilstaaes godtgjørelse for underhold for et saa stort antal dage, som af udenrigsministeren bestemmes (reisedage).

Ved særskilte opdrag erhoder gesandt tillige reisegodtgjørelse, efter indsendt og godkjendt regning, for tjener, om saadan medføres.

Hvor et særskilt opdrag efter sin natur kræver større udgifter, bestemmes godtgjørelsen af kongen særskilt for hver gang.

§ 23.

Gesandt er forpligtet til at søge afsked ved fyldte 70 aar.

Gesandt kan tilbagekaldes mod at oppebære vartpenge med et beløb, som midlertidig fastsættes af kongen og bestemmes af stortinget, indtil han bliver endelig ansat i anden lønnet post eller erhoder afsked.

Kongen bestemmer ligeledes, med hvilket beløb vartpenge midlertidig skal bevilges anden diplomatisk embeds- eller tjenestemand, der tilbagekaldes, samt hvorvidt og med hvilket beløb pension midlertidig skal tilstaaes enke efter diplomatisk embeds- eller tjenestemand.

§ 24.

Kongen bestemmer ligeledes, hvorvidt der undtagelsesvis skal udbetales godtgjørelse for diplomatisk embedsmands eller hans enkes hjemflytning eller for udgifter ved diplomatisk embedsmands begravelse.

§ 25.

Diplomatisk tjenestemand er, uden at noget udtrykkeligt forbehold derom behøver at gjøres ved udnævnelsen, forpligtet til at gjøre indskud i en muligens ved lov oprettendes pensionskasse. Endvidere er diplomatisk tjenestemand pligtig til overensstemmende med lovgivningen om den norske enkekasse at sikre sin hustru enkepension ved forsikring i enkekassen.

25 aug.

§ 26.

Gesandtskabschef erholder erstatning efter indsendt og godkendt regning for udgifter til post, telegraf og andre forsendelser i embedsanliggender samt, forsaavidt midler dertil er bevilgede, for følgende ekstraudgifter:

- a) indkjøb af nødvendige møbler og inventar og kartoner for kancelliet,
- b) skrivemaskine (af ensartet model for alle kancellier) og dennes vedligehold,
- c) indkjøb af og abonnement paa vedkommende lands traktat- og lovsamling, kalendere, parlamentariske tryksager og officielle organer, forsaavidt de ikke erholdes gratis,
- d) indbinding af lov- og traktatsamlinger samt arkivsager,
- e) trykning af pas og andre formularer,
- f) løn til kancellivagtmester ved gesandtskaberne i Stockholm, St. Petersburg, Berlin, Paris, London og Kjøbenhavn, samt
- g) nødvendige sædvansmæssige godtgørelser til offentlige funktionærer paa stedet.

Har gesandtskabschef havt andre udgifter i embedsanliggender, der ikke bør falde ham personlig tillast, bestemmer kongen, hvorvidt og med hvilket beløb erstatning skal udbetales.

§ 27.

Med hensyn til godtgørelse for de særskilte forretninger, som gesandtskabschef paa forlangende kan udføre, finder de i konsulinstruktionens §§ 104—106 givne bestemmelser angaaende fagkonsuler tilsvarende anvendelse.

§ 28.

Udenrigsministeren giver de nærmere forskrifter, som maatte vise sig nyttige eller nødvendige for gennemførelsen af en saavidt mulig ensartet arbejdsorden ved gesandtskaberne samt, til undgaelse af en unødig ophoben af tryksager, forskrifter angaaende de tryksager, som bør findes tilgængelige i gesandtskabets arkiv.

Givet paa Kristiania slot den 25de august 1906.

Under vor haand og rigets segl.

Haakon.

(L. S.)

Chr. Michelsen.

Hesselberg.

Kongelig resolution

25 aug.

af 25de august.

I henhold til lov til beskyttelse af børn mod brug af tobak af 19de april 1899 meddeles stadfæstelse paa følgende af Stamnes herredsstyre under 23de april 1906 fattede beslutning til vedtægt for nævnte herred angaaende salg af tobak m. v.:

§ 1. Det er forbudt at sælge tobak i hvilken som helst form til barn under 15 aar, uanseet om tobakken angives kjøbt til eget eller andres brug.

§ 2. Det er ligeledes forbudt at købe tobak i nogen form til brug for eller efter opfordring af barn under 15 aar samt at overlade saadant barn tobak som gave eller laan, i bytte eller mod vederlag i arbeide eller personlige tjenester.

§ 3. Overtrædelse af disse vedtægter straffes overensstemmende med den almindelige borgerlige straffelov af 22de mai 1902 med bøder.

§ 4. Nærværende vedtægt træder i kraft 1ste januar 1907.

Kongelig resolution

25 aug.

af 25de august.

I henhold til lov til beskyttelse af børn mod brug af tobak af 19de april 1899 meddeles stadfæstelse paa følgende af Selje herredsstyre under 17de april 1906 fattede beslutning til vedtægt for nævnte herred angaaende salg af tobak m. v.:

1. Salg af tobak i hvilken som helst form til barn under 15 aar er forbudt, uanseet om tobakken angives kjøbt til barnets egen eller andres brug.

Dog kan barn under 15 aar, der medbringer undertegnet og dateret rekvisitionsseddel fra en sælgeren kjendt person og lydende paa bestemt kvantum, erholde den saaledes rekvirerede tobak.

2. Det er ligeledes forbudt at købe tobak i nogen form til brug for eller efter opfordring af barn under 15 aar samt at overlade saadant barn tobak som gave eller laan eller bytte eller mod vederlag i arbeide eller personlige tjenester.

3. Barn under 15 aar, der røger paa offentlig gade eller andre offentlige steder, kan af politiet fratages den tobak, pipe eller andre røgeartikler, som det bærer hos sig.

4. Overtrædelse af denne vedtægt straffes med bøder efter loven.

25 aug.

Kongelig resolution

af 25de august.

I henhold til § 15 i lov om tilsyn med pleiebørn m. v. af 29de april 1905 bestemmes efter derom af Grue herredsstyre indgivet andragende, at nævnte lovs §§ 1—9 skal komme til anvendelse i Grue herred i Hedemarkens amt.

25 aug.

Kongelig resolution

af 25de august.

I henhold til lov om skydsvæsenet af 14de juli 1893 § 25, jfr. lov af 14de mars 1905, bestemmes, at det i nedennævnte skydsruter inden Romsdals amt skal være forbudt andre end skydsanstalterne og dem, som hertil har erholdt politiets tilladelse, at søge erhverv ved reisendes skydsbefordring:

1. Øie—Hellesylt,
2. Hellesylt—Visnes,
3. Ørskog—Vestnes,
4. Kjølset—Battenfjordsøren

— for de tre førstnævnte ruters vedkommende i tidsrummet 1ste juni—30te september, for den sidste rutes vedkommende det hele aar.

25 aug.

Kongelig resolution

af 25de august.

Følgende af Lister og Mandals amtsting ved beslutning af 12te april 1905 vedtagne vedtægter for benyttelse af motorvogne paa offentlige veie inden amtet stadfæstes i henhold til lov om veivæsenet af 15de september 1851 § 58, 3die afdeling, kfr. lov af 6te juli 1892, som gjældende indtil videre.

I. Almindelige bestemmelser.

§ 1. Kjørsel med motorvogne paa offentlige veie i Lister og Mandals amt er forbudt, saalænge ikke tilladelse dertil er erhvervet. Saadan tilladelse meddeles af amtmanden — som regel kun efter derom af vedkommende eier indgivet skriftligt andragende.

Forinden amtmanden meddeler nogen tilladelse til at be- 25 aug.
nytte motorvogne i fast rute paa veistrækninger inden amtet,
skal vedkommende distrikts herredsstyrelsers udtalelse indhentes.

Tilladelsen kan af amtmanden naarsomhelst tilbagekaldes.

Tilhængervogn tillades som regel ikke.

§ 2. Et i henhold til § 1 indgivet andragende skal indeholde oplysning om:

1. Motorsystemet (damp, elektricitet, benzin eller lign.) samt fra hvilken fabrik vognen er leveret.

2. Vognens største længde og bredde samt vægt (kfr. § 9).
For vogne, der veier mere end 2500 kg. derhos opgave over maksimalbelastning pr. aksel.

3. I hvilket øiemed motorvognen agtes benyttet (eget brug, passagerbefordring, godsbefordring o. s. v.).

4. Forsaavidt der agtes etableret regelmæssig motorvogndrift for befordring af passagerer eller gods, opgives de veistrækninger, der agtes trafikerede, samt den paatænkte rute med opgave over, hvilke maaneder af aaret driften tænkes holdt gaaende.

§ 3. Tilladelsen gjælder kun for de veie, som amtmanden bestemmer.

§ 4. Forinden tilladelse gives, skal vognen være prøvet og godkendt paa saadan maade, som amtmanden eller den, han dertil bemyndiger, maatte bestemme.

Amtmanden eller befuldmægtiget kan ogsaa senere naarsomhelst forlange vognen besigtiget.

De med besigtigelse og fornøden kontrol forbundne udgifter udredes af motorvognens eier.

§ 5. Tilladelsen meddeles i en dertil bestemt bog, der under driften skal have tilstede for til enhver tid paa forlangende af politiets eller veivæsenets funktionærer at kunne forevises.

§ 6. Hvis vognen skifter eier, maa ny tilladelse indhentes.

§ 7. Forsaavidt politiets bevilling i henhold til lov om skydsvæsenet af 14de juli 1893 § 25 er nødvendig for at kunne holde paa offentlige pladse i hensigt at søge erhverv ved reisesendes befordring, gjælder dette ogsaa for motorvogne.

II. Specielle bestemmelser vedkommende motorvognen og dens apparater.

§ 8. Vognens maskineri skal med lethed kunne kontrolleres og maa være anordnet paa saadan maade, at passagerer, betjening eller trafikerende paa veien ikke udsættes for fare. Maskindelenene maa være konstruerede og funktionere saaledes,

25 aug. at der ikke udslipper noget stof, der kan foraarsage ildebrand eller eksplosion. Apparaterne maa desuden funktionere med mindst mulig støj og larm, være sig ved udstrømmende damp, røg eller lignende.

§ 9. Vognens dimensioner og vægt maa i intet tilfælde overskride:

1. Bredde mellem dens mest fremspringende dele 1,85 m.
2. Længde mellem dens mest fremspringende dele 4,70 m.
3. Totalvægt med passagerer, gods og beholdninger 4000 kg.

§ 10. Hjulringene skal være flade og glatte og maa, hvor de berører veien, være mindst 8 cm. brede, naar vognen lastet veier fra 500 til 2000 kg., og mindst 10 cm. brede, naar vognen lastet veier fra 2000 til 4000 kg.

Samme bredde (diameter) skal hjulringene ogsaa have, hvis de bestaar af gummi eller lignende blødt materiale, men behøver i saa fald ikke at være flade eller glatte.

§ 11. Vognen skal være saaledes indrettet, at den kan køres i skarpe kurver og med lethed kunne vendes, og maa, naar den — ulastet — veier over 300 kg., kunne drives saavel forover som bagover.

§ 12. Enhver motorvogn skal være forsynet med:

1. To af hinanden uafhængig virkende bremseapparater, hvoraf hvert enkelt skal have saadan styrke, at vognen kan stanses med en bremse paa 2 vognlængder, selv om maskinen gaar med fuld kraft.
2. Klokke eller lur, hvormed lydeligt signal kan gives.
3. 2 lygter — en paa hver side foran —, der viser stærkt, hvidt lys forover og til siden, samt 1 lygte bag, der viser rødt lys bagover.
4. En indretning, der kan forhindre, at uvedkommende kan igangsætte vognen i førerens fravær.
5. Nummerskilt fæstet bagtil paa vognen med angivelse af vognens registreringsnummer og hjemsted. Tal og bogstaver paa skiltet maa være henholdsvis mindst 12 og 6 cm. høje.
6. Endvidere kan amtmanden forlange, at vognen skal være forsynet med kontrolapparat til bestemmelsen af kørehastigheden, samt stoppegaffel for vogne, der ulastede veier mere end 700 kg. Stoppegafflen skal kunne udløses og opheftes af vognføreren fra styrepladsen.

III. Bestemmelser vedkommende motorvognens kørsel og drift.

§ 13. Ingen maa køre en motorvogn, medmindre han har erholdt amtmandens tilladelse til at køre vedkommende vogn.

For at kunne erholde saadan tilladelse maa vedkommende 25 aug. have førercertifikat, udstedt af norsk politimyndighed. Certifikatet, der forsynes med førerens fotografi, skal stadig medbringes under farten for paa forlangende af politiets eller veivæsenets funktionærer til enhver tid at kunne forevises samme.

§ 14. Førend saadant certifikat udstedes, skal ansøgeren paa den maade, som vedkommende politimyndighed bestemmer, have godtgjort, at han har fuld forstaaelse af vognens maskineri, og at han har tilstrækkelig øvelse til hurtigt og sikkert at manøvrere vognen.

§ 15. Personer under 21 aar kan ikke erholde førercertifikat. For at kunne erholde tilladelse til at kjøre motorvogne, bestemt for offentlig passagertrafik, udkræves, at vedkommende er 25 aar.

§ 16. Certifikatet kan af politiet naarsomhelst tilbagekaldes.

§ 17. Vognen skal være saaledes konstrueret, at føreren ikke hindres i sin udsigt over veien. Under farten skal kjøreren iagttage den største forsigtighed og er i det hele underkastet de for kjørende gjældende love og bestemmelser.

Naar kjørende, ridende eller husdyr af nogen art mødes eller skal passeres, skal føreren i tide signalisere. Viser dyrene tegn til skræk, eller hvis de mødende derom gjør tegn, varslers ved raab eller lignende, skal farten sagtnes og eventuelt vognen — ligesom efter omstændighederne ogsaa maskinen — helt stanses, indtil de veifarende er kommet i betryggende afstand.

§ 18. Paa flade veistrækninger, der har rummelige kurver og liden trafik, skal den største tilladte kjørehastighed være:

- a) For vogne, der lastede veier indtil 1250 kg., 20 km. i timen.
- b) —>— —>— fra 1250—2500 kg., 15 km. i timen.
- c) —>— —>— » 2500—4000 kg., 10 km. i timen.

Paa veistrækninger, hvor udsigten ikke er fri, i svinger, udover stærke stigninger samt ved nedkjørsel til og kjørsel over broer, skal iagttages den største forsigtighed, og hastigheden reduceres.

I mørke og taage maa der ligeledes kjøres langsomt og stadig signaliseres med klokken eller luren. Desuden skal da alle lygter være tændt.

§ 19. Politiets og veivæsenets funktionærer skal naarsomhelst have adgang til at kontrollere kjørehastigheden.

§ 20. Under kjørselen maa føreren ikke overlade styringen til nogen anden, der ikke har førercertifikat, og heller ikke forlade vognen under stansning, medmindre han har taget

25. aug. alle fornødne forføininger til forebyggelse af eksplosion, ubetimelig igangsættelse og lignende. Det er ligeledes forbudt at lade den paa vognen virkende motor arbeide, naar føreren forlader vognen.

§ 21. Forsaavidt motorvogne skal besørge passager- og godstrafik, skal de som regel gaa i fast rute med bestemt afgang- og ankomsttid fra og til hovedstationerne.

§ 22. Indtræffer nogen ulykke, skal melding derom straks afgives til nærmeste lensmand (politifunktionær), og maa der snarest muligt sørges for, at den almindelige færdsel ikke hindres.

§ 23. Erstatningsansvar, opstaaet ved brug af motorvogne, paahviler motorvognens eier, hvad enten vognen bruges af ham selv eller af en anden person.

For overtrædelse af nærværende bestemmelser angaaende kjørselen paahviler ansvaret tillige føreren, naar motorvognen styres af en anden person end eieren.

§ 24. Overtrædelse af ovenstaaende regler straffes med bøder fra kr. 2,00 til kr. 200,00, forsaavidt ingen strengere lovbestemmelse bringes i anvendelse.

25. aug.

Kongelig resolution

af 25de august.

Følgende af Hedemarkens amtsting ved beslutning af 20de mars 1905 vedtagne vedtægter for benyttelse af motorvogne paa offentlige veie inden amtet stadfæstes i henhold til lov om veivæsenet af 15de september 1851 § 58, 3die afdeling, kfr. lov af 6te juli 1892, som gjældende indtil videre.

I. Almindelige bestemmelser.

§ 1. Kjørsel med motorvogne paa offentlige veie i Hedemarkens amt er forbudt, saalænge ikke tilladelse dertil er erhvervet. Saadan tilladelse meddeles af amtmanden — som regel kun efter derom af vedkommende eier indgivet skriftligt andragende.

Tilladelsen kan af amtmanden naarsomhelst tilbagekaldes.

Tilhængervogn tillades som regel ikke.

§ 2. Et i henhold til § 1 indgivet andragende skal indeholde oplysning om:

1. Motorsystemet (damp, elektricitet, benzin ell. lign.) samt fra hvilken fabrik vognen er leveret.
2. Vognens største længde og bredde samt vægt (kfr. § 9)

For vogne, der veier mere end 2500 kg. derhos opgave 25 aug.
over maksimalbelastning pr. aksel.

3. I hvilket øiemed motorvognen agtes benyttet (eget brug, passagerbefordring, godsbefordring o. s. v.).

4. Forsaavidt der agtes etableret regelmæssig motorvognndrift for befordring af passagerer eller gods, opgives de veistrækninger, der agtes trafikerede, samt den paatænkte rute med opgave over, hvilke maaneder af aaret driften tænkes holdt gaaende.

§ 3. Tilladelsen gjælder kun for de veie, som amtmanden bestemmer.

§ 4. Forinden tilladelse gives, skal vognen være prøvet og godkendt paa saadan maade, som amtmanden eller den, han dertil bemyndiger, maatte bestemme.

Amtmanden eller befuldmægtiget kan ogsaa senere naar somhelst forlange vognen besigtiget.

De med besigtigelse og fornøden kontrol forbundne udgifter udredes af motorvognens eier.

§ 5. Tilladelsen meddeles i en dertil bestemt bog, der under driften skal have tilstede for til enhver tid paa forlangende af politiets eller veivæsenets funktionærer at kunne forevises.

§ 6. Hvis vognen skifter eier, maa ny tilladelse indhentes.

§ 7. Forsaavidt politiets bevilling i henhold til lov om skydsvæsenet af 14de juli 1893 § 25 er nødvendig for at kunne holde paa offentlige pladse i hensigt at søge erhverv ved reisendes befordring, gjælder dette ogsaa for motorvogne.

II. Specielle bestemmelser vedkommende motorvognen og dens apparater.

§ 8. Vognens maskineri skal med lethed kunne kontrolleres og maa være anordnet paa saadan maade, at passagerer, betjening eller trafikerende paa veien ikke udsættes for fare. Maskindelenene maa være konstruerede og funktionere saaledes, at der ikke udslipper noget stof, der kan foraarsage ildebrand eller eksplosion. Apparaterne maa desuden funktionere med mindst mulig støi og larm, være sig ved udstømmende damp, røg eller lignende.

§ 9. Vognens dimensioner og vægt maa i intet tilfælde overskride:

1. Bredde mellem dens mest fremspringende dele 1,85 m.
2. Længde mellem dens mest fremspringende dele 4,70 m.
3. Totalvægt med passagerer, gods og beholdninger 4000 kg.

§ 10. Hjulringene skal være flade og glatte og maa, hvor de berører veien, være mindst 8 cm. brede, naar vognen

25 aug. lastet veier fra 500 til 2000 kg., og mindst 10 cm. brede, naar vognen lastet veier fra 2000 til 4000 kg.

Samme bredde (diameter) skal hjulringene ogsaa have, hvis de bestaar af gummi eller lignende blødt materiale, men behøver i saa fald ikke at være flade eller glatte.

§ 11. Vognen skal være saaledes indrettet, at den kan kjøres i skarpe kurver og med lethed kunne vendes, og maa, naar den — ulastet — veier over 300 kg., kunne drives saavel forover som bagover.

§ 12. Enhver motorvogn skal være forsynet med:

1. To af hinanden uafhængig virkende bremseapparater, hvoraf hvert enkelt skal have saadan styrke, at vognen kan standses med én bremse paa 2 vognlængder, selv om maskinen gaar med fuld kraft.
2. Klokke eller lur, hvormed lydeligt signal kan gives.
3. 2 lygter — en paa hver side foran — der viser sterkt, hvidt lys forover og til siden, samt 1 lygte bag, der viser rødt lys bagover.
4. En indretning, der kan forhindre, at uvedkommende kan igangsætte vognen i førerens fravær.
5. Nummerskilt fæstet bagtil paa vognen med angivelse af vognens registreringsnummer og hjemsted. Tal og bogstaver paa skiltet maa være henholdsvis mindst 12 og 6 cm. høje.
6. Endvidere kan amtmanden forlange, at vognen skal være forsynet med kontrolapparat til bestemmelse af kjørehastigheden, samt stoppegaffel for vogne, der ulastede veier mere end 700 kg. Stoppegafflen skal kunne udløses og opheftes af vognføreren fra styrepladsen.

III. Bestemmelser vedkommende motorvognens kjørsel og drift.

§ 13. Ingen maa kjøre en motorvogn, medmindre han har erholdt amtmandens tilladelse til at kjøre vedkommende vogn.

Denne tilladelse kan naarsomhelst tilbagekaldes.

For at kunne erholde saadan tilladelse maa vedkommende have førercertifikat, udstedt af norsk politimyndighed. Certifikatet, der forsynes med førerens fotografi, skal stadig medbringes under farten og paa forlangende af politiets eller veivæsenets funktionærer til enhver tid at kunne forevises samme.

§ 14. Før end saadant certifikat udstedes, skal ansøgeren paa den maade, som vedkommende politimyndighed bestemmer, have godtgjort, at han har fuld forstaaelse af vognens maskineri, og at han har tilstrækkelig øvelse til hurtigt og sikkert at manøvrere vognen.

§ 15. Personer under 21 aar kan ikke erholde fører- 25 aug.
certifikat. For at kunne erholde tilladelse til at kjøre motor-
vogne, bestemt for offentlig passagertrafik, udkræves, at ved-
kommende er 25 aar.

§ 16. Certifikatet kan af politiet naarsomhelst tilbage-
kaldes.

§ 17. Vognen skal være saaledes konstrueret, at føreren
ikke hindres i sin udsigt over veien. Under farten skal kjøre-
ren iagttage den største forsigtighed og er i det hele under-
kastet de for kjørende gjældende love og bestemmelser.

Naar kjørende, ridende eller husdyr af nogen art mødes
eller skal passeres, skal føreren i tide signalisere. Viser dyrene
tegn til skræk, eller hvis de mødende derom gjør tegn, varsler
ved raab eller lignende, skal farten sagtnes og i fornødent fald
vognen — ligesom efter omstændighederne ogsaa maskinen —
helt stanses, indtil de veifarende er kommet i betryggende
afstand.

§ 18. Paa flade veistrækninger, der har rummelige kurver
og liden trafik, skal den største tilladte kjørehastighed være:

- a) For vogne, der lastede veier indtil 1 250 kg., 30 km. i timen
- b) —»— —»— fra 1 250—2 500 kg.,
20 km. i timen
- c. —»— —»— - 2 500—4 000 kg.,
15 km. i timen

Yderligere begrænsninger med hensyn til kjørehastigheden
kan knyttes til tilladelsen.

Paa veistrækninger, hvor udsigten ikke er fri, i svinger,
udover sterke stigninger samt ved nedkjørsel til og kjørsel
over broer skal iagttages den største forsigtighed og hastig-
heden reduceres.

I mørke og i taage maa der ligeledes kjøres langsomt og
stadig signaliseres med klokken eller luren. Desuden skal da
alle lygter være tændt.

§ 19. Politiets og veivæsenets funktionærer skal naar-
somhelst have adgang til at kontrollere kjørehastigheden.

§ 20. Under kjørselen maa føreren ikke overlade styrin-
gen til nogen anden, der ikke har førercertifikat, og heller ikke
forlade vognen under stansning, med mindre han har taget alle
fornødne forføjninger til forebyggelse af eksplosion, ubetimelig
igangsættelse og lignende. Det er ligeledes forbudt at lade
den paa vognen virkende motor arbeide, naar føreren forlader
vognen.

§ 21. Forsaavidt motorvogne skal besørge passager- og
godstrafik, skal de som regel gaa i fast rute med bestemt af-
gangs- og ankomsttid fra og til hovedstationerne.

§ 22. Indtræffer nogen ulykke, skal melding derom straks

25 aug. afgives til nærmeste lensmand (politifunktionær), og maa der snarest muligt sørges for, at den almindelige færdsel ikke hindres.

§ 23. Erstatningsansvar, opstaaet ved brug af motorvogne, paahviler motorvognens eier, hvad enten vognen bruges af ham selv eller af en anden person.

For overtrædelse af nærværende bestemmelser angaaende kjørselen paahviler ansvaret tillige føreren, naar motorvognen styres af en anden person end eieren.

§ 24. Overtrædelse af vedtægterne eller de i henhold til samme givne forskrifter straffes med bøder overensstemmende med straffeloven, forsaavidt ingen strengere lovbestemmelse bringes i anvendelse.

25 aug.

Kongelig resolution

af 25de august.

Følgende af Søndre Bergenhus amtsting ved beslutning af 29de mars 1905 vedtagne vedtægter for benyttelse af motorvogne paa offentlige veie inden amtet stadfæstes i henhold til lov om veivæsenet af 15de september 1851 § 58, 3die afdeling, kfr. lov af 6te juli 1892, som gjældende indtil videre:

I. Almindelige bestemmelser.

§ 1. Kjørsel med motorvogne paa offentlige veie i søndre Bergenhus amt er forbudt, saalænge ikke tilladelse dertil er erhvervet. Saadan tilladelse meddeles af amtmanden — som regel kun efter derom af vedkommende eier indgivet skriftligt andragende.

Tilladelsen kan af amtmanden naarsomhelst tilbagekaldes.

Tilhængervogn tillades som regel ikke.

§ 2. Et i henhold til § 1 indgivet andragende skal indeholde oplysning om:

1. Motorsystemet (damp, elektricitet, benzin ell. lign.) samt fra hvilken fabrik vognen er leveret.

2. Vognens største længde og bredde samt vægt (kfr. § 9).

For vogne, der veier mere end 2500 kg. derhos opgave over maksimalbelastning pr. aksel.

3. I hvilket øiemed motorvognen agtes benyttet (eget brug, passagerbefordring, godsbefordring o. s. v.).

4. Forsaavidt der agtes etableret regelmæssig motorvognndrift for befordring af passagerer eller gods, opgives de veistrækninger, der agtes trafikerede, samt den paatænkte

rute med opgave over, hvilke maaneder af aaret driften 25 aug. tænkes holdt gaaende.

§ 3. Tilladelsen gjælder kun for de veie, som amtmanden bestemmer.

§ 4. Forinden tilladelse gives, skal vognen være prøvet og godkendt paa saadan maade, som amtmanden eller den, han dertil bemyndiger, maatte bestemme.

Amtmanden eller befuldmægtiget kan ogsaa senere naar-somhelst forlange vognen besigtiget.

De med besigtigelse og fornøden kontrol forbundne udgifter udredes af motorvognens eier.

§ 5. Tilladelsen meddeles i en dertil bestemt bog, der under driften skal have tilstede for til enhver tid paa forlangende af politiets eller veivæsenets funktionærer at kunne forevises.

§ 6. Hvis vognen skifter eier, maa ny tilladelse indhentes.

§ 7. Forsaavidt politiets bevilling i henhold til loy om skydsvæsenet af 14de juli 1893 § 25 er nødvendig for at kunne holde paa offentlige pladse i hensigt at søge erhverv ved reisendes befordring, gjælder dette ogsaa for motorvogne.

II. Specielle bestemmelser vedkommende motorvognen og dens apparater.

§ 8. Vognens maskineri skal med lethed kunne kontrolleres og maa være anordnet paa saadan maade, at passagerer, betjening eller trafikerende paa veien ikke udsættes for fare. Maskindelenene maa være konstruerede og funktionere saaledes, at der ikke udslipper noget stof, der kan foraarsage ildebrand eller eksplosion. Apparaterne maa desuden funktionere med mindst mulig støi og larm, være sig ved udstømmende damp, røg eller lignende.

§ 9. Vognens dimensioner og vægt maa i intet tilfælde overskride:

1. Bredde mellem dens mest fremspringende dele 1,85 m.
2. Længde mellem dens mest fremspringende dele 4,70 m.
3. Totalvægt med passagerer, gods og beholdninger 4000 kg.

§ 10. Hjulringene skal være flade og glatte og maa, hvor de berører veien, være mindst 8 cm. brede, naar vognen lastet veier fra 500 til 2000 kg., og mindst 10 cm. brede, naar vognen lastet veier fra 2000 til 4000 kg.

Samme bredde (diameter) skal hjulringene ogsaa have, hvis de bestaar af gummi eller lignende blødt materiale, men behøver i saa fald ikke at være flade eller glatte.

§ 11. Vognen skal være saaledes indrettet, at den kan køres i skarpe kurver og med lethed kunne vendes, og maa,

25 aug. naar den — ulastet — veier over 300 kg., kunne drives saavel forover som bagover.

§ 12. Enhver motorvogn skal være forsynet med:

1. To af hinanden uafhængig virkende bremseapparater, hvoraf hvert enkelt skal have saadan styrke, at vognen kan stanses med en bremse paa 2 vognlængder, selv om maskinen gaar med fuld kraft.
2. Klokke eller lur, hvormed lydeligt signal kan gives.
3. 2 lygter — en paa hver side foran — der viser stærkt, hvidt lys forover og til siden, samt 1 lygte bag, der viser rødt lys bagover.
4. En indretning, der kan forhindre, at uvedkommende kan igangsætte vognen i førerens fravær.
5. Nummerskilt fæstet bagtil paa vognen med angivelse af vognens registreringsnummer og hjemsted. Tal og bogstaver paa skiltet maa være henholdsvis mindst 12 og 6 cm. høje.
6. Endvidere kan amtmanden forlange, at vognen skal være forsynet med kontrolapparat til bestemmelse af kørehastigheden, samt stoppegaffel for vogne, der ulastede veier mere end 700 kg. Stoppegaffelen skal kunne udløses og opheftes af vognføreren fra styrepladsen.

III. Bestemmelser vedkommende motorvognens kørsel og drift.

§ 13. Ingen maa kjøre en motorvogn, medmindre han har erholdt amtmandens tilladelse til at kjøre vedkommende vogn.

For at kunne erholde saadan tilladelse maa vedkommende have førercertifikat, udstedt af norsk politimyndighed. Certifikatet, der forsynes med førerens fotografi, skal stadig medbringes under farten for paa forlangende af politiets eller veivæsenets funktionærer til enhver tid at kunne forevises samme.

§ 14. Før end saadant certifikat udstedes, skal ansøgeren paa den maade, som vedkommende politimyndighed bestemmer, have godtgjort, at han har fuld forstaaelse af vognens maskineri, og at han har tilstrækkelig øvelse til hurtigt og sikkert at manøvrere vognen.

§ 15. Personer under 21 aar kan ikke erholde førercertifikat. For at kunne erholde tilladelse til at kjøre motorvogne, bestemt for offentlig passagertrafik, udkræves, at vedkommende er 25 aar.

§ 16. Certifikatet kan af politiet naarsomhelst tilbagekaldes.

§ 17. Vognen skal være saaledes konstrueret, at føreren ikke hindres i sin udsigt over veien. Under farten skal kjø-

rerer iagttage den største forsigtighed og er i det hele underkastet de for kjørende gjældende love og bestemmelser. 25 aug.

Naar kjørende, ridende eller husdyr af nogen art mødes eller skal passeres, skal føreren i tide signalisere. Viser dyrene tegn til skræk, eller hvis de mødende derom gjør tegn, varsler ved raab eller lignende, skal farten sagtnes og eventuelt vognen — ligesom efter omstændighederne ogsaa maskinen — helt stanses, indtil de veifarende er kommet i betryggende afstand.

§ 18. Amtmanden bestemmer kjørehastigheden. Herved bliver at iagttage følgende:

Paa flade veistrækninger, der har rummelige kurver og liden trafik, skal den største tilladte kjørehastighed være:

- a) For vogne, der lastede veier indtil 1250 kg., 30 km. i timen.
- b) —»— —»— fra 1250—2500 kg.,
20 km. i timen.
- c) —»— —»— fra 2500—4000 kg.,
15 km. i timen.

Paa veistrækninger, hvor udsigten ikke er fri, i svinger, udover stærke stigninger samt ved nedkjørsel til og kjørsel over broer, skal iagttages den største forsigtighed, og hastigheden reduceres.

I mørke og taage maa der ligeledes kjøres langsomt og stadig signaliseres med klokken eller luren. Desuden skal da alle lygter være tændt.

§ 19. Politiets og veivæsenets funktionærer skal naarsomhelst have adgang til at kontrollere kjørehastigheden.

§ 20. Under kjørselen maa føreren ikke overlade styringen til nogen anden, der ikke har førercertifikat, og heller ikke forlade vognen under stansning, med mindre han har taget alle fornødne forholdsregler til forebyggelse af eksplosion, ubetimet igangsættelse og lignende. Det er ligeledes forbudt at lade den paa vognen virkende motor arbejde, naar føreren forlader vognen.

§ 21. Forsaavidt motorvogne skal besørge passager- og godstrafik, skal de som regel gaa i fast rute med bestemt afgang- og ankomsttid fra og til hovedstationerne.

§ 22. Indtræffer nogen ulykke, skal melding derom straks afgives til nærmeste lensmand (politifunktionær), og maa der snarest muligt sørges for, at den almindelige færdsel ikke hindres.

§ 23. Erstatningsansvar, opstaaet ved brug af motorvogne, paahviler motorvognens eier, hvad enten vognen bruges af ham selv eller af en anden person.

For overtrædelse af nærværende bestemmelser angaaende kjørselen paahviler ansvaret tillige føreren, naar motorvognen styres af en anden person end eieren.

- 25 aug. § 24. Overtrædelse af ovenstaaende regler straffes med bøder fra kr. 2,00 til kr. 200,00, forsaavidt ingen anden strengere lovbestemmelse kan bringes i anvendelse.

Kongelig resolution

25 aug.

af 25de august.

I henhold til § 1 i lov om brandvæsenet af 26de august 1854 samt § 24 i lov af 3die mai 1871 angaaende behandling af ildsfarlige gjenstande meddeles approbation paa følgende udkast til reglement for brandvæsenets ordning i Salhus brandkommissionsdistrikt i Hammer herred, søndre Bergenhus amt:

Om brandredskabers anskaffelse.

§ 1.

- A. For det fælles brandvæsens regning skal der anskaffes af stiger, økser og lignende, hvad brandkommissionen finder fornødent, hvorhos der som minimum skal have 1 kombineret kar og sugesprøite med en ydelsesevne af ikke under 160 à 170 liter pr. minut og 4 assurancesprøiter samt 3 brandseil af ulddug.

Samtlige disse redskaber, der bør opbevares paa et centralt og lettilgængeligt sted, anskaffes inden $\frac{1}{2}$ aar efter dette reglements approbation.

- B. I ethvert vaaningshus og større bygning skal altid findes:

- a. 1 haandlygte,
- b. 1 stige, der maa være saa lang, at man med den bekvemt kan komme op paa taget af eiendommens høieste bygning,

- c. brandspand i følgende forhold til husets forsikrings- eller takstsum:

naar taksten ikke overstiger kr. 1 200,00	.	1 spand
» — » — » 2 400,00	.	2 —
» — » — » 3 600,00	.	3 —
» — » — » 6 000,00	.	4 —
» — » — » 9 000,00	.	6 —

og fremdeles 2 spand for hvert 4 000 kr., hvormed takstsummen overstiger kr. 9 000,00.

Huseierne har at anskaffe sig disse redskaber inden $\frac{1}{2}$ aar efter dette reglements approbation.

- § 2. De i § 1 B nævnte redskaber skal huseierne til enhver tid have tilstede i fuldt brugelig stand og saaledes an-

bragte, at de er lettilgængelige, ligesom de ogsaa maa være 25 aug. mærkede med husets numer eller eierens navnebogstaver.

I manglende fald kan brandkommissionen besørge det fornødne for vedkommende huseiers regning.

Om tjeneste ved brandvæsenet.

§ 3. Den, hos hvem brand opstaar, saavel som enhver, der først bliver vidende om samme, er forpligtet til at gjøre brandalarm og derom uopholdelig at varsle det nærmestboende medlem af brandkommissionen.

Som effektivt allarmeringsmiddel anskaffes en for alle lettilgængelig større klokke, som kan høres over hele stedet. Den anskaffes af brandkommissionen og skal være anbragt inden $\frac{1}{2}$ aar efter dette reglements approbation.

Enhver af stedets mandlige indvaanere mellem 18 og 55 aar, der er arbejdsdygtig, er forpligtet til at gjøre tjeneste ved brandvæsenet.

De nærmere forskrifter, som maatte fornødiges angaaende mandskabernes tjenestegjoring, afholdelse af de fornødne øvelser i brugen af brandredskaberne m. v., fastsættes i en af branddirektøren forfattet og af amtmanden approberet instruks.

§ 4. Naar brandraab høres eller ildebrand bemærkes, har enhver tjenesteplichtig straks at fremmøde paa brandstedet eller ved det sted, som branddirektøren bestemmer, for overensstemmende med hans befaling at bidrage til slukning, redning eller forebyggelse af ildens videre udbredelse.

Ligesaa er enhver vedkommende pligtig til at fremmøde til øvelser, saa ofte brandkommissionen finder det fornødent. Ingen maa under ildebrand eller samling til øvelserne fjerne sig uden tilladelse af sin nærmeste foresatte.

I branddirektørens fravær udføres hans hverv af hans næstformand, der udpeges af brandkommissionens formand.

Det paaligger samtlige mandskaber at frembringe til brandstedet brandspand fra de huse, hvor de bor. Desuden er huseierne paa branddirektørens begjæring pligtige til i ildebrands-tilfælde at udlaane deres brandstiger, seil eller slukningsapparater mod erstatning, hvis disse forkommes eller beskadiges.

Naar sprøite er anskaffet, maa mandskaberne ved brandalarm fremmøde ved sprøitehuset og derfra straks bringe slukningsmateriellet frem til brandstedet.

Om feiervæsen og brandvisitation.

§ 5. Enhver huseier skal være forpligtet til at lade sine i brug værende skorstene og piber feie 4 gange i vintermaanederne fra oktober til april og 1 gang i sommermaanederne. Piber og ildsteder i handelsbagerier og lignende, hvor udvikles

25 aug. stærkere ild, bør feies, saa ofte brandkommissionen bestemmer, dog mindst hver 6te uge. Om mulige mangler ved ildsteder, som opdages under feiningen, skal feieren underrette eieren og branddirektøren. Feieren skal efter tilendebragt feining selv bringe soden ud af bygningen og hen til et sikkert sted. Feieren skal derhos føre protokol, som efter tilendebringelse af enhver omtur forevises branddirektøren.

§ 6. 2 af og blandt huseierne valgte mænd, hvoraf ialfald den ene bør være bygningskyndig og særskilt forstaa sig paa murarbeide, har i forening med branddirektøren som formand 2 gange om aaret at foretage visitation for at efterse, om alt brandvæsenet vedkommende, saavel brandredskaber som ildsteder og piber, er i god stand, og om disse sidste er vel feiede. Resultatet bliver af branddirektøren at indføre i den almindelige forhandlingsprotokol. Feieren har at gaa brandkommissionen tilhaande med oplysninger, men uden at have stemme.

Forsaavidt der skulde findes mangler, har branddirektøren at paalægge angjældende straks at afhjælpe samme; forinden dette er skeet, maa ildstedet ikke benyttes.

Den godtgjørelse, feieren for deltagelse i visitationerne maatte tilkomme, udredes af brandkassen.

Til udførelse af feiningen akkorderer kommissionen med en feier angaaende den takst, hvorefter han har at feie de forskellige ovennævnte ildsteder og piber. Efter denne takst erlægger huseierne selv betalingen for feiningen.

De tvende visitationsmænd vælges med suppleanter for 2 aar og kan nægte gjenvalg for de 2 paafølgende aar. Valget foregaar under bestyrelse af brandkommissionens formand.

Under visitationen forefundne mangler kan efter branddirektørens foranstaltning udbedres for eierens regning, hvis ikke eieren har besørget det selv inden udløbet af en af brandvisitationen fastsat rimelig frist, hvilket skal kontrolleres ved eftervisitation. For brandvisitationen bliver at anskaffe en protokol, hvori forefundne mangler anmærkes.

Om brandkommissionen.

§ 7. Brandkommissionen har overopsynet med, at enhver vedkommende opfylder sin pligt, bestemmer, hvad der til brandvæsenets tarv skal foretages, og udfører i fællesskab, hvad der ikke særskilt er paalagt dens enkelte medlemmer. Den afgiver en aarlig indberetning angaaende brandvæsenets tilstand til politimesteren.

Huseierne har, inden 4 maaneder fra dette reglements bekendtgjørelse ved opslag, at lade værditakst afholde over deres

huse, lader, stalde, boder, nøster m. m., forsaavidt disse ikke 25 aug. er assurede i den almindelige brandforsikringsindretning. Oversiddes fristen, bliver det fornødne at udføre paa deres bekostning ved brandkommissionens forføining.

§ 8. Det paaligger formanden:

- a. at indføre i forhandlingsprotokollen, hvad der forhandles og bestemmes i møderne,
- b. i løbet af november maaned hvert aar at sammenkalde de øvrige medlemmer af brandkommissionen og de af huseierne valgte 5 mænd forat gennemgaa budgettet og fatte beslutning om udgifterne for det kommende aar samt forøvrigt at sammenkalde kommissionen, naar det er fornødent,
- c. at paase, at kassereren aflægger revideret regnskab i rette tid,
- d. at besørge den fornødne korrespondance,
- e. at anmelde overtrædelser af dette reglement, hvorom han er vidende, til politimesteren, efterat han har indhentet de fornødne oplysninger.

§ 9. Det paaligger branddirektøren:

- a. at have opsyn med de brandredskaber, der maatte blive anskaffede for brandvæsenets regning, og besørge dem vedligeholdte og, forsaavidt nye behøves, disse anskaffede,
- b. under en ildsvaade hurtigst muligt at besørge brandredskaberne bragte til brandstedet, ordne brandfolkene og forøvrigt iagttage, hvad der efter omstændighederne findes fornødent til ildens slukning,
- c. mindst 2 gange om aaret at sammenkalde mandskaberne til øvelse,
- d. at føre fortegnelse over brandvæsenets redskaber og mandskaber.

§ 10. Det paaligger kassereren:

- a. at fordele den aarlige udligning paa huseierne i forhold til deres huses brandforsikrings- eller takstsum,
- b. at indfordre disse beløb hos hver huseier og føre dem til indtægt i regnskabet,
- c. et sende restancelister over dem, der ikke har betalt, til formanden inden 30te juni det aar, udgifterne gjælder, for af denne at blive sendt vedkommende til udpantning,
- d. at udbetale brandvæsenets udgifter efter formandens anvisninger og mod behørig kvitteringer,
- e. inden hvert aars 31te januar til formanden at afgive foregaaende aars regnskab med bilage samt at afgive besvarelse af amtsstyrelserne inden 1 maaned efter sammes modtagelse.

25 aug.

Om opbevaring af ildsfarlige gjenstande og andre forsigtighedsregler.

§ 11. Større beholdninger af krudt, dynamit, fyrstikker, petroleum og andre letfængelige stoffe maa kun opbevares i pakhuse, hvor der ikke er ildsted, eller i særskilt rum i vaa-ningshuse, som ikke beboes eller opvarmes.

Mindre beholdninger af krudt i kramboder maa opbevares i blikbokser med laag over, og salg eller behandling deraf maa ikke foregaa med ildlys.

Hø, halm og andre letfængelige stoffe maa ikke opbevares i rum, hvori der er anbragt ildsted.

Ingen maa benytte bart lys eller lampe uden i tætslut-tende glas i stald, fjøs, lade, værksteder eller andre steder, hvori brændbare materialier, saasom trævarer, opbevares eller forarbejdes. Brugen af beatricer eller andre lignende koge-apparater samt tobaksrygning forbydes paa alle steder, hvor træmaterialier eller andre letantændelige stoffe opbevares eller bearbejdes.

Lov af 3die mai 1871 med tillægslove indeholdende be-stemmelser om behandling af ildsfarlige gjenstande gøres gjæl-dende for stedet.

§ 12. Aske og andet affald fra ildsteder maa ikke hen-sættes i trækar eller henlægges paa noget sted uden i forveien at være tilstrækkelig gennemvædet.

§ 13. Kogning af fernes, olie, beg, tran, tjære eller lign. maa ikke foretages uden til de tider og paa de steder, som brandkommissionen bestemmer. Det samme glælder om varm tjærebredning og kjølhaling af baade og fartøier.

Almindelige bestemmelser.

§ 14. Udgifter til protokoller, skrivematerialier og post-porto bestrides af brandvæsenets kasse.

§ 15. Huseierne vælger 2 revisorer, som inden 1 maaned efter modtagelsen af foregaaende aars regnskab har at revidere samme.

§ 16. De i lov af 26de august 1854 § 1 omhandlede 5 mænd fungerer som saadanne i 4 aar; dog afgaar 2 aar efter første valg 3 og 2 aar derefter 2 og saa fremdeles. Hvem der første gang skal aftræde, afgjøres ved lodtrækning, siden udtræder de, der længst har været i ombudet. Valget paa mænd istedetfor dem, der udtræder, foretages af huseierne under bestyrelse af brandkommissionens formand i november maaned aaret før udtrædelsen. De nyvalgte tiltræder det føl-gende aars 1ste januar. Ved ethvert valg vælges desuden 3 suppleanter, der alle afgaar hvert andet aar.

Kongelig resolution

25 aug.

af 25de august.

Maksimumstaksten for befordring af telegrammer mellem Norge paa den ene side og Færøerne og Island paa den anden side over de »det store nordiske telegrafelskab« tilhørende kabler mellem Norge og Storbritannien fastsættes til 11 — elve — centimes pr. ord.

Kongelig resolution

25 aug.

af 25de august.

Fæstningsartilleriets skoler paa Oscarsborg og i Bergen skal fremtidig benævnes resp.:

Fæstningsartilleriets underofficerssskole paa Oscarsborg og
Fæstningsartilleriets underofficerssskole i Bergen.

Kongelig resolution

25 aug.

af 25de august.

I henhold til lov angående særegne foranstaltninger med tuberkulose sygdomme af 8de maj 1900 § 3 meddeles approbation paa den af Narvik bystyre under 18de december 1905 fattede beslutning om ordningen af meddelelsespligten, naar en tuberkulose syg forandrer bopæl, dog med en enkelt forandring.

Den approberede beslutning er saalydende:

Naar en person, der lider af saadan sygdom, som omhandles i lov af 8de maj 1900, forandrer bopæl, skal meddelelse om flytningen ske til sundhedskommissionens ordfører. Arnsmedlelsespligten paatræder i første række den syge selv (for mindreårige og umyndige forældre eller forældre og dermed omfattet i det lov, som træder i kraft ved forældres have kjendskab).

Udgiver: Fred. T. Salicath.